

Abszurdisztán - Orbánisztán

2014 augusztus 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

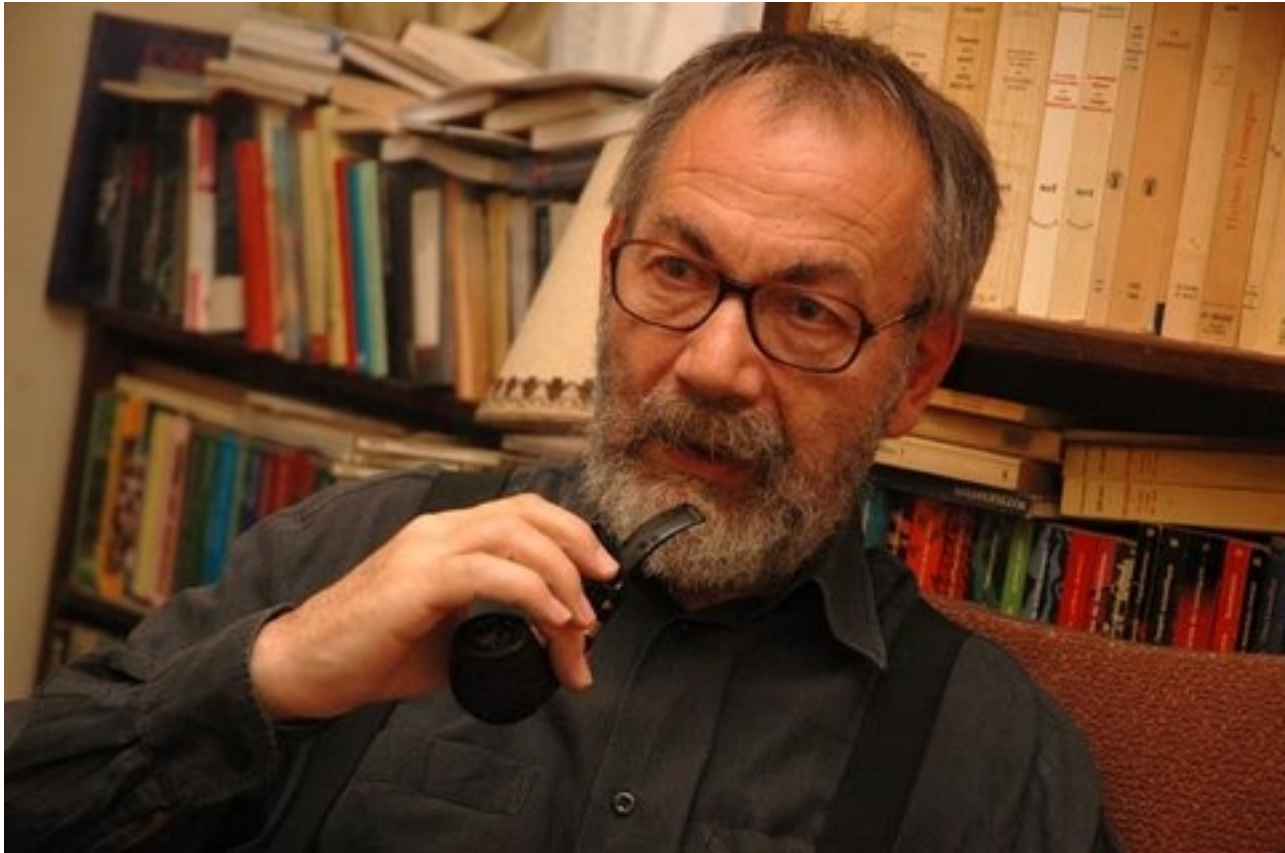
Még nincs értékelve

Mérték

Tusványos f? témája épphogy nem a múlt volt, hanem a jövő?. A múlt csak annyiban, hogy leáldozott ennek az egész bagázsunk, tokkal-vonóval.

Fantasztikus bejelentést tett Tamás Gáspár Miklós meteorológus a minap, miszerint a múlt szombaton megsz?nt a

magyar demokrácia. Kicsit meglepett a dolog, az ilyen nagy horderejű változásokat általában a fegyverek intézik (Téli Palota, Bastille, stb.), de úgy látszik, ma már egy kereskedelmi tv-csatorna is elég ahhoz, hogy közölje a nagy hírt. Csodálkoztam is, naivan, mi történhetett, hogy pénteken még demokrácia volt, az észak-keleti országrészben szórványosan, a fővárosban Szanyi Tibor körzetében erőteljesen, aztán szombat déltől, a miniszterelnök tusnádfürdői beszéde után meg nincs demokrácia. Megszűnt. Nyikk.

De ennek a bejelentésnek (vagy inkább kijelentésnek vagy kinyilatkoztatásnak) előzményei vannak. Most Tóbiástól a Süddeutscheig, a DK-tól a román lapokig mindenki Tusványos lázában ég. De így volt ez 2009-ben is, amikor a magyar kormányfő azt találta mondani, hogy a baloldal többször is rárontott a nemzetre. Lett is nagy felháborodás. Pedig csupán Kun Béla és Szamuely hamvas lelkére gondolt, meg Rákosi és Gerő hamvas lelkére, meg Kádár és Biszku hamvas lelkére. Meg talán Gyurcsányék hamvas lelketlenségére 2004 december 5-én, Demszky és Gergényi szintén hamvas lelketlenségére 2006 őszén, a gumilövedékek özönében. Ilyenekre gondolhatott Orbán, a múltra, a tényekre, mégis nyolc napon sem túl gyógyuló idegrángásokba kezdett az önkéntes hazai és az irányított nemzetközi balliberális, azaz baloldali, vadliberális és kriptokommunista elegyből összeállt véleménynyilvánító úthenger.

Tusványos idejének témája épphogy nem a múlt volt, hanem a jövő. A múlt csak annyiban, hogy leáldozott ennek az egész bagázsnak, tokkal-vonóval. Hanyatlak, intellektuálisan és morálisan szétesett, nem versenyképes. Mármint az úthenger-elegy részeinek politikai, gazdasági és társadalmi jövőképe, már ha egyáltalán van. Ennyi volt, nem több, de nem is kevesebb. Erre jött a kritika, mi is jöhetett volna más, minthogy elmebeteg (egy idiótától), kivezet az unióból (egy hülyétől), zseb-putyin (egy romántól), de most nem tesszük fel a lemezeket.

De vannak más előzmények is. A baloldali zsurnalisztikában évek óta előfordul az Abszurdisztán és az Orbánisztán kifejezés, felcímként, önálló rovat címeként, belső intellektuális anyagként. Jó.

Azt hiszi a magyar sajtó néhány szobolsi vagy vadliberális orángutánja, hogy azzal, hogy kitalálta e szavakat és évek óta állandó címekben szajkózza, valami fantasztikus alkotott. Pedig nem. Tényleg csak minimális szemantikai mélységeig lemenve az előbbi azt jelenti, hogy nálunk, szép hazámban, persze a jobboldali kormány vezette szép hazámban minden a feje tetejére állt, abszurd, a közigazgatástól kezdve a reformokig, a felsőoktatástól a médiáig, a közlekedési infrastruktúra fejlesztésétől a felcsúti stadionig. Minden terület, minden szörnyes. Nekik. A politikai zseni Kóka János (SZDSZ) idejében persze minden rendben működött. És ne felejtsük a mélységesen empatikus Horváth Ágnes (SZDSZ) egészségügyi miniszter emberbarát kórházi széfjeit.

És még sok mindent ne felejtsünk, pedig sajnos már elfelejtettük.

A másik szó szintén dehonesztáló célzattal született, de itt már a szerzők (akikről mondtam vala, hogy többségi vagy vadliberális orángutánok, a kettő nálunk, szép hazámban lényegében ugyanaz) dühükben, szélsőséges elfogultágukban már nem gondoltak a következményekre. Sem szemantikai, sem politikai értelemben. A szó vég persze az általuk most átkozott keleti kapcsolatokra utal, hogy még a baltás azerit sem felejtették el (Brezsnyevet, Zsivkovot, a humanista Husakot és Honeckert persze igen), de ez legyen az a bajuk. Ez azonban kétélű, mert egy korszak nevesítése, mint Horthy-korszak, Franco-korszak, Kádár-korszak, Kohl-korszak egyben azt is jelenti, hogy egy erős és elhivatott politikus akarata és tevékenysége rányomja bélyegét korára, így hozzá köthető az adott időszak politikája. Pozitív vagy negatív értelemben, mindegy, de a korszak objektíven az övé.

Úgy néz ki, hogy most is így lesz.

De azért a helyzet rossz, vannak még problémák. A gondolkodók és írástudók felelőssége nem elhanyagolható, ha egyáltalán beszélhetünk még gondolkodókról, írástudókról és felelősségről. A balliberális sajtó minden zongoristája lebillentyűzte már, legalább egyszer, hogy Orbán éjszaka a parlamentben a fejére teszi a koronát, a Szent Koronát, ízelgeti, próbálgatja. Nívós humor, kedves humor, nagy humor, nagy népszavás humor.

De hogy állandóan azt szajkózzák, hogy megszünt a demokrácia (Horn alatt virult), leépítették a demokráciát (Gyurcsány alatt egyenesen virágzott), elkésérít? Dehogy, dühít? Mert befolyásol, lásd a szintén hamvas lelkes nyugati sajtó nagy részét, akik szemrebbenés nélkül veszik át honi informátoraink jelentéseit, véleményeit.

Ha egy naiv japán egyetemista elolvasná a Népszava és a hvg.hu véleményrovatát, azt hinné, hogy Észak-Koreában van. Vagy Szibériában. Joggal. Pedig szegény feje még azt sem tudja, hogy a térség, a volt szocialista országok mindegyike megalkotta már rég új alkotmányát, csak mi nem. G. Nagyné megírta, évtizedekig kínlódott a Vastagh-bizottság, a Szili-bizottság, az eredmény persze a nagy semmi. Aztán a kétharmaddal meglett az alaptörvény, de az úthenger szerint ez nem jó, mert pártalkotmány.

Érti ezt egy japán? Mert még én sem.
(szék) - gondola.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

